

Ποιος έχει καημό για το Άγιο Πνεύμα;- Κυριακή προ των Φώτων.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Άγιο Πνεύμα.

Σήμερα, Κυριακή προ των Φώτων, η Εκκλησία αναγινώσκει ως ευαγγελική περικοπή αυτήν ακριβώς την περικοπή που μόλις ακούσαμε και που είναι από την αρχή-αρχή του κατά Μάρκον Ευαγγελίου, στίχοι 1-8. Και μάλιστα, ο ευαγγελιστής Μάρκος έτσι αρχίζει το Ευαγγέλιο: «Αρχή του ευαγγελίου Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού». Και βέβαια εδώ ο ευαγγελιστής Μάρκος, όταν λέει «Αρχή του ευαγγελίου», εννοεί ακριβώς αυτό που λέει στη συνέχεια: να πώς έγινε η αρχή του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Δηλαδή, όπως αναφέρει και η Παλαιά Διαθήκη, εστάλη πρώτα ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, για να ετοιμάσει την οδό, και έπειτα ήλθε ο Κύριος.

Στο τέλος της ευαγγελικής περικοπής ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο προφήτης που κήρυσσε βάπτισμα μετανοίας, λέει: «Δεν είμαι ικανός εγώ να σκύψω να λύσω τον ιμάντα των υποδημάτων του».

Πώς κάνουν οι άνθρωποι του Θεού! Πώς είναι αυτοί που τους χρησιμοποιεί ως όργανά του ο Θεός, όπως εδώ έβαλε τον Ιωάννη να ανοίξει τον δρόμο! Τι ταπείνωση έχει! Πόσο μέμφεται τον εαυτό του! Πόσο ρίχνει κάτω τον εαυτό του! «Εγώ δεν είμαι άξιος ούτε ακόμη και να σκύψω να λύσω τον ιμάντα των υποδημάτων του Κυρίου», λέει. «Εγώ μεν εβάπτισα υμάς εν ύδατι, αυτός δε βαπτίσει υμάς εν Πνεύματι Αγίω» (Ματθ. 3:11). «Εγώ σας βάπτισα με νερό, για να βοηθηθείτε να μετανοήσετε, αυτός όμως που έρχεται θα σας βαπτίσει με το Πνεύμα το Άγιο».

Άραγε υπάρχει χριστιανός – εμείς τώρα κάνουμε τον καλό χριστιανό – υπάρχει καλός χριστιανός την σήμερα ημέρα, να πούμε έτσι, που έχει καημό και διερωτάται: «Τι λέει εδώ; Εδώ αναφέρει ότι ο Χριστός μας βαπτίζει με Πνεύμα Άγιο»; Και όπως το τονίζουν οι πατέρες, το Πνεύμα το Άγιο όντως έρχεται στην ψυχή του ανθρώπου, όντως υπάρχει μέσα στην ψυχή του και αυτό διοικεί τον άνθρωπο, αυτό τον κατευθύνει, αυτό φωτίζει, αναγεννά και ετοιμάζει τον άνθρωπο για την αιώνια ζωή. Ποιος έχει καημό για το Άγιο Πνεύμα;

Πρωτίστως, ποιος έχει καημό αληθινά να μετανοήσει; Μπορεί να έχουμε καημό για πολλά άλλα πράγματα, αλλά ποιος έχει καημό τέτοιο μέσα στην ψυχή του: «Θεέ μου, δωσ' μου αληθινή μετάνοια. Τώρα να αρχίσω αληθινά να μετανοώ». Και να μετανοήσει για όλα· όχι θεωρητικά και πάλι να δικαιολογεί τον εαυτό του.

Είναι αδύνατον να μετανοήσεις, αν δεν αισθανθείς ότι είσαι ένα τίποτε. Και όχι μόνο είσαι ένα τίποτε, αλλά είναι και πολύ αμαρτωλό αυτό το τίποτε. Όταν κανείς αυτοπροβάλλεται έτσι ή αλλιώς, τι προβάλλει; Προβάλλει τα αγκάθια του παλαιού ανθρώπου, προβάλλει αυτά τα οποία καμιά φορά τα αθλώνουμε, ότι τάχα είναι του χαρακτήρα μας.

Είναι λοιπόν καλή ευκαιρία αυτές τις ημέρες όλα αυτά να τα ακούσουμε, να τα προσέξουμε, να μας απασχολήσουν. Να προβληματιστούμε αληθινά, σωστά, να πιστέψουμε, και θα έλθει το φως του Θεού μέσα μας. Θα έλθει πρώτα σιγά-σιγά, για να μας βοηθήσει να έχουμε καημό, όπως είπαμε, για τη μετάνοια και όντως να μετανοήσουμε, και έτσι όντως θα συγχωρηθούν οι αμαρτίες μας.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιπούλου, “Συνάξεις Δωδεκαημέρου”,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β’ έκδ. 2016, σελ. 264, 274 (αποσπάσματα).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>